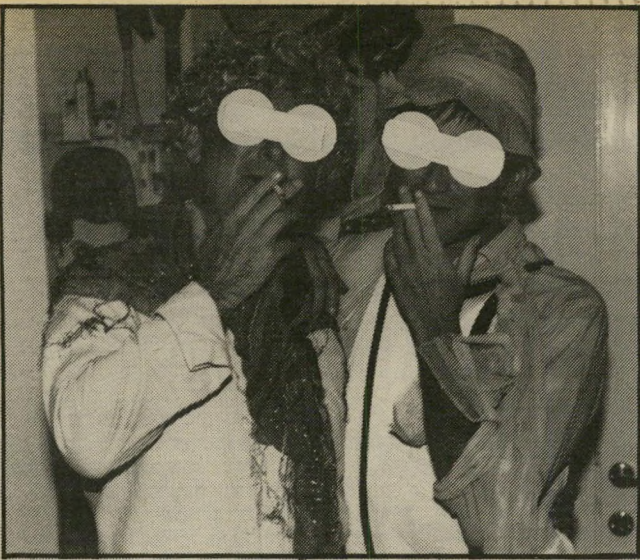

העולם הבא

העיתון החי ביותר במדינה
גיליון מס' 52 • עורכים אלכס פז ובנצי לופו

המונים ברחבי העולם יצאו לחגוג באחד במאי את יום השנה ל"העולם הבא"

"מה שתעשו ללכסמבורג תעשו גם לי" - מתי לוטרשטיין

את עיתוני, הרינו מציג לכם
לכתוב ב"ידיעות אחרונות"
ולקחת חלק פעיל בעיצובו.

בברכה
עורך "מעריב"

"מדברים היום על עיתונות
לוחמת", אני אומרת, ובוטטת בקטן
השולח ידיים לעבר חברו. אני שונאת
שמתעלמים ממני.

"בטח שאנו עיתון לוחם",
מתכנס הקטן בפנינתו ומלקק
את בירכו הפצועה. אנחנו היי
חידים שתמכנו בשחורים, גם
כאשר קראפוב הוביל בכלים
הלבנים. וגם באוסן אישי נתנו
דוגמה במילחמת-הלבנון ביי
קשנו לשרת בחזית. כל ערב
בסידור שמירה בקריה, התני
דבנו לעשות סידורים אלימים
בחזית בניין השק"ם, ורועדים
מפחד העברנו את המישמרת
לבאים אחרינו.

"עיתון טוב נמרד בכמות הסקופים
שלו. איזה סקופים אתם יכולים לזקוף
לזכותכם?"

"קודם כל, אנו הראשונים
שגילינו את הסקופ של מעריב.
על השחיתות בבנקים. יתר על
כן, אנו שונים מהשאר בכך
שבמקום לרדוף אחרי החדשות
אנו מייצרים אותן בעצמנו."

"כן, חדשות את אומרת",
הוזר הראשון לנוט את הראיון.
"המצאנו את שיחת-הטלפון,
ואולי גם נשווק אותה לשוק
הישראלי. הבעיה היחידה היא
שהציבור התרגל להשתמש
במכשירי-הטלפון במחזיקים-ס'
רים או באגרטה, ויהיה מאוד
קשה לשנות הרגלים ישנים.
אנחנו גם המצאנו את הגלגל
מחדש. אחרי שהסתבר שהוא
לא מתאים לסנדלי-דנור, שארי
תם המצאנו 20 שנה לפני-כן.
את בטח זוכרת את הגלגל
הקודם, שהיה בצורת מגדוריד
אדום, וחמק בקלות מהסנדר-
ליים?"

"אבל ההמצאה הגדולה ביי
תר שלנו" מגחך בהנאה הבא
בתור, "היתה מתיתיהו לוטר-
שטיין. זה הרבה יותר ממה
שעשה ג'סטו לסניקו. את פי
נוקו יצרו מעין והסכו לבין
אדם, ואילו מתי לוטרשטיין
היה בן-אדם, ועכשיו עשינו
ממנו כלום."

אני התייאשתי מהם. שום דבר לא
יתפתח כאן. אני רוכסת בהפגנות של
כפתורי ועושה סימנים של עויבה.
"את לא רוצה לשמוע על
הסוטנציאל שלנו?" מתפלאת ה'
וורתיק.

"כן, כן" מתלהב הניקוא, "יש
לנו סוטנציאל גבוה. זה מה
שאמר עורך-העיתון שראה
אך אנחנו אורגים אנרגיה קינ'
טית, בזמן שבעט אותנו מכל
המדרגות, מהקומה השלישית
למטה."

עיקבותיו המון תגובות.
העצבני שביניהם שולף גזיר-עיתון
מזיכב מארכיון מעלה-אבק, ומראה
אותו בהתרגשות. נדמה לי שהוא פוזל
עמוק לתוך המחשוף שלי. טוב שלי
כשתי שחור. הוא קורא בקול:
"שני צעירים חמים וחטרי'
ניסיון (לא פנויים) בצעירות
הטובות, אינטליגנטיות ואמי'
דות שיוודעות לתת, למיסגשים
סוערים בכל שעות היממה."

...הראש שלהם עובד במקביל על אותו טור

ת.ד. 136 ת"א.
תראי, "אומר השני בגאווה,
"בבר אז היינו בעלי חזון
ומעוף. מי האמין אז, לפני
שנים, כשסירסמו אותנו
לראשונה, שהוא יהיה
אקטואלי ומתאים גם להיום?"

מעוף. המילה מהדרת במוחי. מפ'
לחת את הכרתי. אני בוחנת את ציפוי
הלכה על ציפורני, ותוהה בקול גדול.
"בפירושי, עומד על שלן
החביב, ורוסק אותי על
השולחן... העולם הבא הוא
בראש ובראשונה בעל מעוף.
הרבה מעיפי עפיפונים סופרו
לי שאין כמו העולם הבא
לתפוס גובה. אם יודעים לקשור
אותו נכון."

אל תחשבי שנולדנו עם
תכונה זו בפה. לועם הצנום
כסית כסף. את המעוף הזה פי'
תחנו בהרבה מאמץ, בשתיעפוס
אותנו מכל מערכות-העיתונות
שאליהן פנינו."

וגם עכשיו? אני שואלת,
ומפסיקה להוות על החביב.

"לא, מה פיתאום?" צוחקים
שניהם באחת. (זה הרגל ישן
שלהם, לצחוק כל שעה עגולה.
הם יצחקו שוב בשתיים.)
עכשיו אנו מוצפים בהצעות.
ושוב גוהר הקצר מאחורי ושולף
מהארכיון (אלא מאיפה?) מיכתב
מבושם כוויסקי:

אלכס ובנצי היקרים...
כשפניתם אליי (גם במעם
העשירית) עדיין לא ירדתי
לסוף כישרונכם. בחנתי מחדש
את סנייתכם ומתוד רצונו לקדם

ושניהם מביטים זה בזה כווגייונים,
ותיכף יפלו איש על צוואר רעהו, ואי'
אפשר יהיה להפריד בין הניצים. הרבה
שעות הם שוהים האחד במחיצת השני.
הראש שלהם עובד במקביל על אותם
טורים. את הטור שלהם בעיתון הם
כותבים בהרמוניה שמיימית.

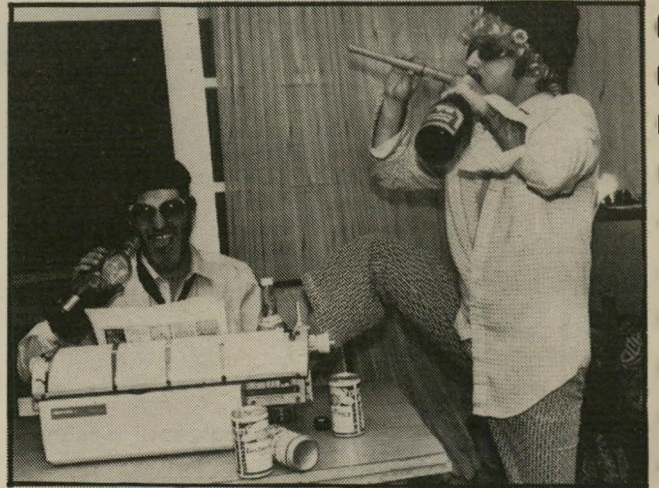
מספר הליצן שביניהם: יום
אחד עשינו נסיון, וכתבנו תמר'
נה למחזה בנספר. כל אחד ישב
בביתו, האחד בחיפה והשני
בתל-אביב. כשהשווינו את
התוצאה, נדהמנו. שני
הקטעים היו זהים לחלוטין!
והעצוב מהנהן להסכמה:

טיפטי ורוחה; האחד שומע והשני
מרכר.
מסכת של ניגודים מרהימים מאפיי'
נת אותם, ואני שואלת את השניים:

המוני מובטלים, מפורטים
וסתם משועממים בכל בירות
העולם עזבו ביום החמישי
שעבר את מנוחתם, ויצאו ל'

...ושניהם מביטים זה אל זה כווגייונים

...יש ביניהם הרמוניה מושלמת

...אנו הראשונים שגילינו את הסקופ של "מעריב"

בכלל, מתפרץ השנון, והשם
שלנו לא אמר כלום לאף אחד.
למרות זאת הוא התפרסם בכל
עיתוני יום שישי, וקיבלנו ב'

אתם מודעים לניגודים שביניכם?
"כן, משיב לי השמן ללא
היסוס.
"לא? עונה הרזה בכעס.

מיפגן-הזדהות כלל-עולמי עם
"העולם הבא" במלאת שנה
להיווסדו.

שיא החגיגות היה בארץ-
ישראל, בחגיגות "העולמי-
נה" שאותה חגגו יהודים יוצ'
אי "העולם הבא" בגנים ובכני'
כרות הערים הגדולות. דובר'
עמיטרה מסר כי החגיגות
עברו ללא תקלות, למרות ש'
חוגים אנטי-לאומיים שונים
יצאו בקריאות ובכרזות נגד
האירוע.

"העולם הבא", כמו תמיד,
כך גם הפעם, היה האחרון
לדעת על האירוע דן, ורק
ברגע האחרון נשלף מהארכיון
ראיון שהוכן כבר לפני שנה
במיוחד ליום זה. הראיון מת'
פרסם בעת ובעונה אחת בעב'
רית ובאנגלית (ב-JERUSA LEM POST MORTEM
הבא' לאנגלו-סכסים).

פגשתי את הצמר הנודע בתוך תא'
טלפון, מקום-הבילוי האהוב של הוג'
האחר נמוך וקרן, השני גבוה ו'
שעיר; האחד סימפטי וחביב, השני אני